

ב"ה שלא טיעתי...

שמעתי מהגאון רבי אברהם ארלנגר שליט"א [מראשי ישיבת "קול תורה"]: פעם נכנס לבקר את מרן הגראי"ז צ"ל רב אחר אמריקה, אשר דעת מרן הגrai"ז לא הייתה נוכה הימנו... וישב אצל השולחן... אולם מרן הגrai"ז לא דבר מאומה... המשיך אותו האיש לשבת, וудין מרן הגrai"ז אינו פוצה את פיו... ראה זאת אותו רב, ויצא מן הבית...

לאחר שיצא הלה מן הבית, שאל מרן הגrai"ז צ"ל את ¹²³⁴⁵⁶⁷_{את} בינוי שליט"א, מיהו אותו רב?... וכשאמרו לו את שמו, הגיב ואמר "ב"ה שלא היתה לי טעות, כאשר ראיתי את פניו, לא מצא חן בעיני, ועל כן ישבתי ושתקתי... ב"ה שלא היתה לי טעות"...

ואינו משמחו

אמר הגאון הגדול רבי משה צ"ל, שאביו מרן הגראי"ח צ"ל היה נהג שאם התחיל לאכול בסעודת חתונה, היה ממתין עד גמר ברכת המזון, דקיימיל בגמי' ברכות [וי' ע"ב] "כל הנהנה מסעודת חתן ואינו משמחו עובר בחמשה לאוין" וכו'. ואינו יוצא ידי חובה בריקוד בלבד, אלא בעין ג'כ' שישתתף בברכת החתנים שבסוף הסעודה. [דברים היודיעים מבית ברиск, מפי השמועה]

דיןא דמלכותא דיןא

פעם אמר מרן הגrai"ז צ"ל, שדין זה "דיןא דמלכותא דיןא", לא היה שיד תחת שלטון הקומוניסטים, כיון דכל דיןיהם היו בבחינת "חמסנותא דמלכותא", ובודאי בעיר סדום ג'כ' חוקקו דיןיהם, וכל רשותם הייתה בגדר של "חמסנותא דמלכותא", ומשפטים, אך לאחר שכל מהלך דיןיהם היה בגדר של "חמסנותא דמלכותא", בודאי שאין שיד בזה עניין של "דיןא דמלכותא דיןא".

[דברים היודיעים מבית ברиск, מפי השמועה]

אותיות בספר תורה

סיפר הדין ד"ברиск", רבי שמחה זליג ריגר צ"ל:

"כאשר נתמנה הגרא"מ הורביץ צ"ל לרבה של העיר פינסק, ראה שכל הספרי תורה שבבתי הכנסת בעיר היו כתובים ע"י סופרים חסידים בכתב האר"י,

כ עובדות והנחות בית ברиск הנחות בית ברиск

שהאות צדיי, כתובה בייד הימנית הפוכה, ובเดעתו היה למצוות לסופרים בעיר שיתקנו את צורת הצדיין, ופנה בשאלת זו למון הגראי"ז ציל...

[224517]

והшибו מון הגראי"ז שאינו מן ההכרח לתקן שאין כל זה מעכב, מאחר וסוף סוף ניכרת היטב צורת האות, ואין כל הפרטים ופרטיו הפרטניים בנוגע לצורת האותיות מעכבים בדיעבד, כל זמן שניכרת היטב האות להקורא"... [והוא לא כהמקובל אצל שאר הפסקים]

[דברים היודיעים מבית ברиск, מפי השמועה]

* * *

ראיתי בכתביו של גאון אחד שליט"א, ממוקובי מון הגראי"ז ציל:

"פעם עברנו ליד ספר סט"ים ספרדי שכטב צדיי הפוך, והערתי למון הגראי"ז ציל שיראה אם צדיי זה כשר... (כי אז הרעיון מון החזוון איש נגד זה מאוד) וראה אמר "זאש איז דער צדיי וואס מען רעד, מיהאט אלעמאהלו געליענט פון איז א ספר תורה" ... [ז'זהו הצדידי שעליו מדברים, תמיד קראו אצלנו מכזה ספר תורה" ...]

אוצר החכמה

יהי רצון

כשקראו קריית התורה בערב ראש חודש אחר חצות, אמר מו"ר הגרמ"ד הלוי סלאווייציק שליט"א דיש לומר ה"יהי רצון" שאומרים לאחר קריית התורה, עיג דין אומרים תחנון במנחה בערב ר"ח, כיון ד"קריית התורה" שייכא להבוקר, ואפילו אם למעשה קורין אחר חצות אומרים "יהי רצון".

כך קרא רבינו שמחה זליג

שמעתי מהגאון רבוי אברהם ארלנגר שליט"א [מראשי ישיבת "קול תורה"]:

פעם התעוררה שאלה באמצע קריית התורה, אצל מון הגראי"ז ציל, בנוגע לאמרת תיבה אחת מקריית התורה איך לאומרה!...

והורה מון הגראי"ז ציל לאומרה באופן מסוים, באומרו שהוא זוכר שהדיין דברISK רבינו שמחה זליג ציל, כך היה קורא אותה כשהיה קורא בתורה, והוא היה במי בדקודוק.